

JUDAS

Aflevering 5: MUSKETIERS

geschreven door
Thomas van der Ree

gebaseerd op het boek van
Astrid Holleeder

V1 - 22 december 2017

RECAP

- Astrid gaat praten met Justitie. Ze wil dat haar broer Wim weer de bak in gaat, anders verwoest hij haar leven. Maar ze gaat alleen getuigen als haar zus Sonja dat ook doet.
- Astrid en Sonja leggen samen kluisverklaringen af. Twee dagen lang verklaren ze alles wat ze weten.
- Als alternatief plan gebruikt Astrid verborgen opnameapparatuur om haar gesprekken met Wim stiekem op te nemen.
- Wim perst Sonja af. Hij wil geld voor de Amerikaanse verfilming van het boek 'De Ontvoering van Alfred Heineken' waar Sonja en schrijver Peter R. de Vries geld voor gaan krijgen.
- Wim bedreigt Peter ook en om iedereen te beschermen geeft Astrid haar broer goed advies zodat hij niet opgepakt wordt.
- Als dank voor haar hulp trekt Wim haar alleen maar dichterbij naar zich toe: hij wil nu Astrid inzetten om Sonja en Peter te kunnen chanteren...

Astrid en Sonja rijden in stilte over de snelweg. Ze zijn allebei gespannen.

Sonja opent haar handtas en haalt er een doosje pillen uit. Ze schudt er twee in haar hand en slikt ze.

Astrid ziet het maar zegt er niks van. Ze zet haar richtingaanwijzer vast uit...

OP EEN PARKEERPLEK

staat Wim naast zijn auto te wachten. Als hij de auto met Astrid en Sonja ziet naderen maakt hij een 'Volg mij' gebaar en stapt hij in zijn auto.

IN ASTRID'S AUTO

maakt Sonja zich meteen al zorgen --

SONJA

Waar gaat ie nou heen?

Astrid weet het ook niet, maar ze heeft geen andere keuze dan achter hem aan rijden.

Astrid volgt Wim's auto over een stille, provinciale weg. Ze komen bij een splitsing en Wim slaat af in de richting van een bos --

SONJA

Waar gaat ie helemaal heen, zeg?
Hij gaat toch niet het enge bos
in, hè?

Maar dat doet Wim wel. Even later parkeert hij aan de rand van een HEIDEGEBIED.

Hij stapt uit en gebaart naar Astrid waar ze moet parkeren, terwijl hij zelf tegen een boom begint te pissen.

Astrid en Sonja stappen uit en lopen zijn kant op. Wim knijpt af en begint te lopen, een smal bospaadje in. Hij roept over zijn schouder --

WIM

As!

Astrid knikt en volgt hem. Sonja kijkt haar doodsbang aan --

ASTRID

Loop maar gewoon mee. Kan niks
gebeuren, ik ben erbij.

Maar we zien aan Astrid's blik dat ze zich ook zorgen maakt.

Ze haalt Wim in en komt naast hem lopen.

Sonja blijft op tien meter afstand achter hen aan lopen. Wim begint met Astrid over zaken te praten, zo zacht dat Sonja hem niet kan verstaan --

WIM

Heb je het gehoord? Is gepakt met 80 K.

ASTRID

Ja, ik hoorde het. Maar da's geen probleem voor jou, toch?

WIM

Stijn denkt van niet. Wat denk jij?

BIJ SONJA

zien we dat ze angstig om zich heen kijkt. Is dit een valstrik?

Ze lopen steeds verder het donkere bos in, elke boom werpt een mysterieuze schaduw op het pad. Elk geluidje kan een eekhoorn zijn, of een pistool dat doorgeladen wordt.

EEN STUK VERDEROP

zijn Wim en Astrid eindelijk klaar met zaken bespreken. Wim kijkt om zich heen --

WIM

Mooi hier, hè?

ASTRID

Enig! Echt heel goed van jou! Mooi plekje.

Sonja, doodsbang, heeft door dat de zakelijke gesprekken klaar zijn en haalt Astrid en Wim in. Wim kijkt haar gespeeld-verbaasd aan --

WIM

Hoe kom jij hier nou weer?

ASTRID

(lachend)
Doemt zo ineens op.

WIM

Hoe kan dat nou weer? Ineens zie ik je weer.

SONJA

Ja, ik ben het, die stoorzender
weer, ik was aan het sporten.

WIM

Hee, welk nummer woon je nou
eigenlijk?

SONJA

Hoezo dan, 226, dat weet je nou
toch wel.

WIM

Ik vergeet het steeds... 226.

SONJA

Ga je nou weer aan de deur komen,
dan?

WIM

Nee, voor als ik je wil pakken.

SONJA

Als je me wilt pakken, ja.

Astrid lacht het zenuwachtig weg, hoewel ze ziet dat Sonja
doodsbang is --

WIM

Ik moet dat weten.

SONJA

Ja, dat vermoedde ik al, ik denk:
hee, wat is er aan de hand?

Wim stapt van het pad af, verder de bossen in. Hij gebaart
Sonja om hem te volgen --

WIM

Kom even hier. Ik heb hier een
plekje.

SONJA

Ja..?

Astrid lacht, maar haar lach klinkt steeds nerveuzer --

SONJA

Zou me niks verbazen met jou. Ik
zweer het je, hij is gek...

Ondanks haar angst volgt ze Wim het donkere stukje op. Daar
wijst hij op de grond --

WIM

Graven.

Wim lijkt serieus. Sonja kijkt in paniek heen en weer van Wim naar Astrid --

ASTRID

Als je maar niet denkt dat ik in dit spelletje zit, Box.

WIM

Nee, jullie moeten *allebei* graven.

Nu probeert Astrid de blik van Wim te peilen. Meent hij het nou..?

SONJA

Nou word ik echt een beetje bang, jongens.

WIM

Dat hoeft niet, hoor, je merkt er niks van. Twee tellen werk.

Sonja heeft de tranen in haar ogen staan --

SONJA

Maakt me toch allemaal niet meer uit.

WIM

Ja, maakt allemaal niet uit, maar als het dichtbij komt, is alles toch anders.

Wim laat het moment nog even duren... en loopt dan weer verder, het nog donkere deel van het bos in. Astrid en Sonja volgen gespannen. Astrid struikelt bijna --

ASTRID

Au, ik stapte bijna in jouw gat, Wim.

WIM

Zouden jullie wel willen zeker. Om van die filmrechten af te zijn.

ASTRID

Laten we ophouden over die filmrechten.

WIM

Wat nou, ophouden? Waarvoor moet er nou altijd opgehouden worden, als jullie het gedaan hebben?

ASTRID

Hee, *jullie*?

WIM

Rustig maar. Ik heb één kuil.
Meer niet.

Wim bukt zich en strikt uitgebreid zijn veter. Astrid en Sonja kijken zenuwachtig om zich heen. Is dit een seintje..?

ASTRID

Lukt het?

WIM

Ik zoek die kuil... Ik zit te
kijken steeds...

ASTRID

Moet ik je even bijschijnen, ik
heb nog wel een lampje bij me.

WIM

Ik ga nu niet opnieuw graven, dan
komen we van de week wel weer.

SONJA

Ik kom hier echt nooit meer.

WIM

Laten we het maar vergeten, maar
je moet niet denken dat je slim
bent.

ASTRID

Is het nou uitgepraat dan?

WIM

We houden erover op. Laten we
proberen normaal met elkaar om te
gaan. Niet meer liegen, Boxer. En
als ik zeg: iets doen, dan moet
jij dat doen.

Ze knikt gehoorzaam. Wim kijkt Sonja een lang moment doordringend aan... en begint dan terug te lopen. Het is voorbij.

CUT TO:

TERUG IN DE AUTO

omhelst Astrid haar huilende zus. Sonja is kapot van alle spanning en ook bij Astrid heeft het er ingehakt --

SONJA

Is het nou klaar? Is het echt
klaar?

Sonja kijkt Astrid hoopvol aan, maar Astrid schudt treurig van nee --

ASTRID

Hij wil je gewoon bang hebben,
Son. Want dan betaal je eerder.

Sonja begint weer te huilen. Wim rijdt langs met zijn eigen auto en schreeuwt door het openstaande raam --

WIM

Boxer, ik laat die kuil wel open,
hoor! Ik laat die kuil open, hè!

En hij rijdt door. Astrid kijkt hem na met haat in haar ogen.

-- TITELSEQUENTIE --

3 **EXT. FLAT FRANCIS - NACHT (2014)**

3

Astrid zet Sonja af bij de flat van Francis. Ze staat haar moeder al op te wachten, met Nora in haar armen.

Astrid tilt een weekendtas van Sonja uit de klep en geeft hem aan haar zus --

SONJA

Niet zeggen waar ik ben, hoor.

ASTRID

Nee, natuurlijk niet.

SONJA

Maar als hij naar me vraagt?

ASTRID

Dan moet ik wat verzinnen.

SONJA

Sorry, ik... ik kan het gewoon niet meer.

Ze loopt naar Francis, die haar voorgaat naar haar flat --

ASTRID

Zorg goed voor je moeder, Fran!

Astrid kijkt haar zus bezorgd na. Sonja is een wrak.

4 **INT. HUIS ASTRID - DAG (2014)**

4

Astrid staat op een stoel in haar huis. Ze tilt een tegel van het systeemplafond op en voelt met haar hand...

Ze haalt er een goedkoop prepaid-toestel vandaan.

Ze gaat aan tafel zitten en zet het toestel aan. Ze opent Whatsapp en stuurt een bericht naar "Justine" --

Nog nieuws?

Ze houdt de vinkjes in de gaten. Het bericht komt aan, wordt gelezen, en er verschijnt "aan het typen..." boven in het scherm...

Maar dan verdwijnt het weer. En het komt ook niet meer terug. Astrid wacht ongeduldig af.

Dan gaat haar DEURBEL.

5 **EXT. HUIS ASTRID - DAG (2014)**

5

Wim staat buiten ongeduldig op Astrid te wachten. Als ze eenmaal buiten is, in haar North Face winterjas, trekt hij haar hardhandig met zich mee --

WIM

Waar is Son?

ASTRID

Doe 'ns effe rustig! Dat weet ik toch niet?

WIM

Ze is niet thuis, ze neemt niet op, ma weet ook al van niks.

ASTRID

Ja eh... wat wil je dat ik doe?

WIM

Zoeken! Hier hou ik niet van, dat ze zomaar verdwijnt. Dat klopt niet.

ASTRID

Waar denk je dan aan?

WIM

Ja, waar denk ik dan aan? Dan denk ik dat ze misschien wel aan het babbelen is met iemand.

Heel even ziet Wim de schrik in Astrid's ogen en hij houdt meteen in, kijkt haar scherp aan --

WIM

Wat weet jij!?

Astrid schudt van nee --

WIM

Astrid, ik zweer het je, als zij met de politie praat en jij weet het, dan trek ik je kop van je romp.

ASTRID
Ze praat niet.

Wim pakt Astrid bij de kraag, zijn hand vlakbij de plek waar haar verborgen opnameapparatuur is ingebouwd --

WIM
Waar de fuck is ze dan!?

ASTRID
Maar ze heeft je wel opgenomen!

Het was paniekvoetbal maar het heeft meteen effect. Wim laat haar los. Hij is heel kalm. Hij haalt een paar keer diep adem en glimlacht kleintjes naar Astrid --

WIM
Boxer heeft mij opgenomen..?

Astrid twijfelt even, maar nu moet ze wel doorzetten --

ASTRID
Ja. Al jullie gesprekken. Voor de zekerheid.

WIM
En wat gaat ze daarmee doen dan?

ASTRID
Niks. Maar als er iets gebeurt met haar of met de kinderen, dan komt het bij de politie.

WIM
Nee!

ASTRID
Ja. Dat zei ze. Ik weet het ook pas net.

WIM
Vuile hoer.

ASTRID
Ze heeft gewoon dubbelspel gespeeld al die tijd.

Wim loopt verder, koortsachtig nadenkend over hoe hij met deze situatie om moet gaan. Astrid volgt hem. Dan kijkt Wim naar strak aan --

WIM
Ze heeft dit niet alleen gedaan.

Astrid schrikt zich kapot --

WIM

Zij kan dit niet bedenken en ze heeft er de apparatuur niet voor.

ASTRID

Met wie dan..?

WIM

Met Peter natuurlijk! Die twee spelen een spelletje met me.

ASTRID

(opgelucht)

Nee, dat geloof ik niet. Dat doet Peter niet.

WIM

Francis dan?

ASTRID

Zeker niet.

WIM

Wie dan!?

Astrid voelt dat ze de verdenking bij zichzelf moet weghouden --

ASTRID

Ze zegt tegen mij: ik heb jou ook opgenomen. Alle boodschappen die je van hem moest doorgeven, dat hij mijn kinderen dood zou laten schieten...

WIM

Dus ze gaat jou ook ophangen. Wat een viezerik. Ze gaat jou ook ophangen. Hoelang neemt ze al op?

ASTRID

Dat zei ze niet. Maar je moet rustig blijven denken. Denk na wat je allemaal tegen haar hebt gezegd, wat ze daarmee kan. Jij verspreekt je nooit.

WIM

Ik heb gewoon een beetje boos gedaan.

ASTRID

Maar wat dan?

WIM

Ik moet die opnames hebben, As. En ik krijg ze ook, hoor.

(MORE)

WIM (CONT'D)

Ik trek 'r van straat en ik breek
elk botje in d'r lichaam.

ASTRID

Doe normaal!

WIM

Wat doe normaal? Ik doe normaal.
Dit had ze kunnen verwachten.

ASTRID

Ik ga wel zoeken in haar flat,
kijken of ik het kan vinden.

WIM

Ja, ga zoeken. Nu!

Astrid knikt en loopt snel weg. Opgelucht dat ze hiervan
weg kan lopen en doodsbang voor wat er met Sonja gaat
gebeuren.

6

INT. KERKJE - DAG (2014)

6

In een klein, stil kerkje zitten Astrid en Sonja in de
banken te wachten --

SONJA

Ik krijg hier de kriebels van.

ASTRID

Hier komt ie tenminste zeker
niet.

SONJA

Nee, da's wel zeker.

De deur gaat open en Peter R. de Vries komt binnen. Hij
gaat op het bankje voor Astrid en Sonja zitten zodat ze in
stilte kunnen overleggen --

PETER

Interessante locatie hebben
jullie gekozen.

SONJA

Hier komt Wim tenminste zeker
niet.

PETER

Nee, da's waar.

ASTRID

Peter, heb jij iets van de CIE
gehoord?

PETER

Die houden mij niet op de hoogte,
hoor.

ASTRID

Wij horen niks namelijk. Ze appen
me niet eens meer terug.

SONJA

Die kluisverklaringen liggen er
al bijna een jaar! Waarom duurt
het zo lang? Wat doen die mensen
de hele dag?

PETER

Het blijven ambtenaren. Als zij
denken dat de zaak tegen Wim nog
niet rond is...

ASTRID

Maar ondertussen durft Son de
straat niet meer op en begint hij
mij ook al bijna te verdenken.

Ze zijn even stil als er een koster passeert met een
handvol kaarsen --

SONJA

We worden gewoon in de zeik
genomen. Hij heeft gewoon iemand
bij Justitie die hem de hand
boven het hoofd houdt.

PETER

Dat weet je niet.

SONJA

Laat ze doodvallen. Ik stop
ermee. Het is veel erger mét hen
dan zonder hen. Ik heb elke dag
de verwachting dat ze eens iets
gaan doen, en elke dag word ik
weer teleurgesteld.

PETER

Je kan ze niet dwingen...

ASTRID

Wat kunnen we wel?

Peter denkt even na, weegt een en ander tegen elkaar af,
komt dan tot een conclusie --

PETER

Jullie kunnen aansturen op
vernietiging.

Astrid en Sonja kijken elkaar bezorgd aan --

ASTRID

Maar... als ze onze verklaringen vernietigen, dan was het allemaal voor niks.

PETER

Aansturen zei ik. Om duidelijk te maken dat jullie het zat zijn. Dat dwingt ze misschien om eindelijk eens in actie te komen.

SONJA

Dus we bluffen?

ASTRID

En als ze daar doorheen zien? Dan moeten we het wel doorzetten.

PETER

Ja, maar dan hoeven jullie in ieder geval niet meer bang te zijn dat jullie verklaringen bij Wim terecht komen.

Astrid en Sonja denken erover na. Er zit wat in. En veel andere mogelijkheden hebben ze toch niet.

7 **INT. HUIS ASTRID - DAG (2014)**

7

Astrid typt een bericht naar "Justine" op haar prepaid telefoon --

Wij willen vernietiging kluisverklaringen

Ze hoeft niet lang te wachten. "aan het typen..." verschijnt, en het bericht terug komt snel --

Laten we praten. Morgen twee uur zelfde plek?

Astrid schudt ongelovig haar hoofd. Zo snel kan het dus ook.

8 **INT. HOTEL - KAMER - DAG (2014)**

8

Astrid en Sonja zitten tegenover Michelle, Manon en Betty Wind --

BETTY

Ik begrijp dat dit proces frustrerend voor jullie moet zijn.

SONJA

Oh ja? Snappen jullie dat? Want zo voelt het namelijk niet.

MANON

Het zijn lange trajecten, daar hebben we van tevoren voor gewaarschuwd.

MICHELLE

Maar we weten wat er voor nodig was om met ons te praten.

Astrid richt zich op Betty, degene met de macht in deze kamer --

ASTRID

Maar vertel het ons dan. Waarom loopt Wim nog vrij rond? Wat doen jullie?

BETTY

Over het onderzoek kan ik helaas niks met jullie delen.

SONJA

Over het... Hier, hoor je het 't nou? Ze vertrouwen ons gewoon nog steeds niet. Denken nog steeds dat wij aan Wim z'n kant staan.

BETTY

Het heeft niks met vertrouwen te maken...

ASTRID

Voor ons wel. Wij vertrouwen jullie niet meer. Dus als jullie niks met onze verklaringen gaan doen, dan willen wij dat ze vernietigd worden.

Betty denkt een lang moment na. Astrid en Sonja wachten gespannen af...

Betty draait zich naar Manon en Michelle en overlegt met een blik. Dan neemt ze haar beslissing --

BETTY

Ik had jullie graag aan boord gehouden, maar ik begrijp de beslissing.

Astrid en Sonja zijn stomverbaasd --

ASTRID

Dat- dat was het?

Betty haalt haar schouders op. Wat haar betreft wel --

13 INT. KANTOOR ASTRID - DAG (2014)

13

Astrid op haar werk. Er liggen stapels met dossiers om haar heen, maar ze staart in het niets, niet de energie om zich op haar werk te focussen.

In de ruimte naast haar gaat een TELEFOON. Even later steekt Astrid's secretaresse haar hoofd naar binnen --

SECRETARESSE

Astrid? Ik weet dat je niet gestoord wou worden, maar ik heb iemand aan de lijn en het klinkt dringend...

ASTRID

Wie dan?

SECRETARESSE

Sandra den Hartog?

Astrid denkt even na, knikt dan dat de lijn doorgezet kan worden. Even later RINKELT haar toestel en neemt ze op --

ASTRID

Sandra?

SCHEL GEKWETTER aan de andere kant van de lijn. Astrid gaat rechtop zitten --

ASTRID

Rustig, ik kan je niet verstaan zo... Wat is er gebeurd..?

14 INT. NAGELSALON - DAG (2014)

14

Sandra loopt overstuur heen en weer in de nagelsalon terwijl ze Astrid uitlegt wat er gebeurd is --

SANDRA

Het is wel vaker gezeik met die twee, eigenlijk elke keer als Wim bij mij is...

Terwijl we de stem van Sandra horen vertellen, zien we in korte FLASHBACKS wat ze beschrijft --

15 INT. HUIS SANDRA - DAG (2014)

15

MITRI (16), de zoon van Sandra, ligt languit op de bank op zijn Playstation te spelen.

Wim komt de woonkamer binnen en ziet Mitri liggen, begint tegen hem te SCHREEUWEN --

SANDRA (V.O.)
 Dat ie te weinig deed en alleen
 maar zat te gamen...

CUT TO:

IN SANDRA'S KEUKEN

staat Mitri een ei te bakken. Wim komt binnen en trekt de pan uit zijn handen en flikkert hem met inhoud en al in de gootsteen --

SANDRA (V.O.)
 Of als hij eieren bakte, en dat
 Wim dan de hele dag in die stank
 moest zitten...

CUT TO:

IN DE WOONKAMER

ligt Wim op de bank. Sandra masseert zijn voeten. Mitri komt binnen en trekt zijn jas uit.

Hij draagt een t-shirt van coffeeshop Excalibur en als Wim dat ziet flipt hij. Sandra probeert hem weg te houden van Mitri --

SANDRA (V.O.)
 Maar nu is het echt mis. Hij
 heeft me zelfs zijn sleutels
 teruggegeven.

We zien hoe Wim woedend zijn sleutels op tafel gooit en vertrekt.

TERUG IN DE NAGELSALON

is Sandra totaal overstuur --

SANDRA
 Hij zei echt de vreselijkste
 dingen, As. Over mij, maar ook
 over Mitri. Wat hij met hem gaat
 doen...

WIM
 Waarom was ie zo boos dan?

SANDRA
 Ik weet het niet! Hij wou het
 niet zeggen. Mitri ook niet. Maar
 ik heb nu met Wim afgesproken bij
 De Omval. Wil jij alsjeblieft ook
 meekomen?

Astrid zucht. Ze heeft er totaal geen zin in, maar Sandra kijkt haar zo smekend aan...

Als Astrid haar auto parkeert bij De Omval, ziet ze Wim al naast zijn scooter staan wachten. Ze kijkt naar de bange Sandra naast haar --

ASTRID

Wacht nog maar even, ik praat eerst wel even met hem.

Ze stapt uit en loopt naar Wim toe. Hij ijsbeert woedend heen en weer --

WIM

Weet je wat hij flikt, die gluiperd? Hij brengt mijn leven in gevaar!

ASTRID

Wat is er gebeurd dan?

WIM

Komt ie binnen, heeft ie een t-shirt van Excalibur aan. Ik kijk, ik denk: Excalibur? Het was een nieuw shirt! Weet je wat dat betekent? Dat hij gewoon bij de Hell's Angels komt!

Astrid knikt, ze snapt nu waarom Wim zo boos is --

WIM

En weet je wat dat betekent? Dat zij te weten komen waar ik zit, dat ze via hem informatie krijgen over mij! Weet je wel hoe gevaarlijk dat is? Via dat kankerjoch! Wat een gluiperd. Nou heb ik er echt genoeg van.

ASTRID

Wim, doe even rustig, het is een kind, hij gaat echt niks over jou vertellen. Die jongen weet dat ie niet mag praten.

WIM

Luister, ze horen hem gewoon uit. Daar heeft hij geeneens erg in. Hij zit in hun kamp. Hij is een gevaar voor me. Hij denkt bijdehand te zijn.

ASTRID

Oké, en nu?

WIM

Nu gaat ie eruit. Kankerjoch.

ASTRID

Dat kan je niet van een moeder vragen. Het is wel haar kind.

WIM

Als hij tot laat op stap is, is het geen kind en nou is het ineens wel een kind? Hij is geen kind! Nee, hij gaat eruit. Ik ga niet weg daar, ik laat me niet wegjagen. As, het is een heerlijke woning. Ik kan daar de hele dag in de tuin liggen. Ik zit overal centraal. Ik ga daar niet weg. Als zij hem er niet uit gooit, dan gaat ze maar ergens anders met hem wonen. Ik wil die woning houden.

ASTRID

Nou Wim, zo makkelijk is dat niet. Hoe ga jij die woning huren dan?'

WIM

Oh, dus hij heeft gewonnen? Maar hij wint niet. Jij weet wel wat ik doe.

Intussen is Sandra uit de auto gekomen. Als Wim haar ziet naderen, begint hij haar meteen toe te schreeuwen --

WIM

Dat kankerjoch van jou die gaat eruit!

SANDRA

Wim, het is m'n kind...

WIM

Ja precies, het is jouw kind. Niet mijn probleem. Het is jouw kind. En van Sam. Die was ook zo'n leugenaar. Altijd maar liegen. Hij is precies z'n vader en hij gaat eruit! Ik geef je een week.

Astrid ziet een politieauto naderen en probeert Wim te kalmeren door erop te wijzen --

ASTRID

Doe rustig, straks stoppen ze.

WIM

Kan me niet schelen! Laat ze maar komen dan! Ik ben het zat.

(MORE)

WIM (CONT'D)

Dus ik moet de straat op voor zo'n kutkind? Wie denkt ie dat ie is? Denkt ie dat ie zoals zijn vader is? Wacht maar. Hij komt aan de beurt. *Dan doe ik hem, net zoals ik zijn vader heb gedaan!*

Astrid draait zich meteen geschrokken naar Sandra. Die kijkt Wim in shock aan. Wim heeft het niet eens door, hij loopt al terug naar zijn scooter.

17

EXT. KADE - DAG (2014)

17

Astrid en Sandra zitten naast elkaar aan de kade van de Weesperzijde, een stukje voorbij De Omval.

Ze kijken in stilte naar een passerende sloep met vrolijk bierdrinkende zakenmensen.

Sandra werkt langzaam toe naar een vraag. Ze kan Astrid niet eens aankijken --

SANDRA

Is het waar? Van Sam?

Astrid is in dubio, ze weet niet zeker of ze Sandra kan vertrouwen --

SANDRA

Weet jij hoe het zit?

ASTRID

Ja, ik weet hoe het zit.

SANDRA

Astrid, alsjeblieft... Ik heb ook nooit iets gezegd over die Mandy. Geen woord.

Astrid twijfelt nog, neemt dan een beslissing --

ASTRID

Doe je jas eens uit?

Sandra kijkt haar eerst verbaasd aan, doet dan wat Astrid vraagt --

ASTRID

En je trui.

Sandra doet het. Als ze daar klaar mee is, voelt Astrid onder haar shirt, langs haar rug, over haar broek, overal waar ze mogelijk opnameapparatuur kan hebben verstoep.

Ze vindt niks --

SANDRA

Nou?

Astrid kijkt haar aan en knikt. Het klopt.

Sandra huilt zachtjes. Astrid doet geen moeite haar te troosten, wacht geduldig af tot ze klaar is om te praten. Sandra is woedend --

SANDRA

Hij heeft mijn man vermoord, hij heeft me al mijn geld afgepakt en nu bedreigt hij m'n kind. En ik heb het gewoon allemaal laten gebeuren. Hoe..?

ASTRID

Dat is wat ie doet.

SANDRA

Hij is in m'n huis, hij ligt in m'n bed... Dat kan toch niet?

Astrid schudt haar hoofd. Dat zou inderdaad niet moeten kunnen --

SANDRA

Als een virus. Hij verspreidt zich gewoon over je hele leven. En voor je het 't weet krijg je hem nooit meer weg.

ASTRID

Hij zou moeten boeten.

SANDRA

Ja! Maar hoe dan?

Astrid kijkt Sandra aan, toch nog terughoudend over wat ze haar kan toevertrouwen. Uiteindelijk haalt ze haar schouders op --

ASTRID

Dat weet ik ook niet.

18

INT. HUIS STIEN - DAG (2014)

18

Stien zit op haar knieën in de logeerkamer te boenen op een vlek in het tapijt. Astrid probeert haar de borstel uit handen te nemen --

ASTRID

Mam, laat mij dat nou doen.

STIEN

Nee, het gaat wel. Ik heb het al vaker gedaan, de kat gooit steeds die cola van hem om.

ASTRID

Dan moet ie die niet naast z'n bed zitten.

STIEN

Ja, ga *jij* het hem vertellen?

Ze gooit de borstel in een emmer met zeepsop en Astrid helpt haar overeind --

ASTRID

Als jij niet wil dat hij hier slaapt moet je dat gewoon tegen hem zeggen.

STIEN

Hij moet toch ergens slapen?

ASTRID

Hij heeft genoeg plekken, mam. Hij is echt niet zielig.

STIEN

Ik wou alleen dat ie 's nachts wat zachter deed. Ik schrik me elke keer een ongeluk als ie hier ineens binnen komt vallen.

ASTRID

Mam, je moet er echt iets van-

Haar blik valt op een stapel wasgoed --

ASTRID

Zijn dat *zijn* kleren? Laat ie jou nou z'n was doen?

STIEN

Ik vind het niet erg.

Astrid schudt ongelovig haar hoofd. Maar Stien ziet nog iets anders dwars --

STIEN

Assie... vind jij mij... denk jij dat ik nog wel goed ben? Hierboven?

Ze wijst op haar hoofd --

ASTRID

Waarom vraag je dat?

STIEN

Nee, laat maar zitten, joh.

Maar Astrid snapt meteen hoe het zit --

ASTRID

Zegt Wim dat!?

STIEN

Het kan toch? Dat ik dement aan
het worden ben en dat ik dat dan
zelf niet doorheb?

Astrid omhelst haar oude moeder --

ASTRID

Mam, er is niks met jou. Echt
niet.

STIEN

Je zou het me wel zeggen, toch?

Astrid knikt en Stien glimlacht zwak. Astrid voelt wel aan
dat haar moeder veel meer overstuur is dan ze wil laten
blijken en dat maakt haar razend...

19

EXT. STRAAT - DAG (2014)

19

Wim loopt met Astrid over straat. Ze is woedend --

ASTRID

Dat doe je niet! Je wil 'r alleen
maar dat huis uit hebben zodat
jij het kan overnemen.

WIM

Ze moet niet zo zeiken, die
egoïst. Die paar keer dat ik daar
blijf slapen.

ASTRID

Ze is bijna tachtig en je laat
haar de was doen? Dat kan niet.
Je hebt genoeg geld, je hebt
genoeg vriendinnen.

WIM

Waar is Sonja?

Astrid is even uit het veld geslagen --

ASTRID

Daar gaat het nou niet om.

WIM

Ja? Nou, mij wel. Waar is ze?

ASTRID

Dat heb ik je al gezegd, dat weet ik niet.

WIM

En die tapes van d'r?

ASTRID

Ik heb in haar flat gekeken, maar daar ligt niks.

WIM

Geef me Francis d'r adres dan maar, dan zal ik zelf eens effe kijken.

Astrid denkt snel na en probeert van onderwerp te veranderen --

ASTRID

Weet je wat het is, volgens mij bluft ze. Volgens mij heeft ze helemaal geen tapes. Ze dreigt alleen maar.

WIM

Denk je?

ASTRID

Ja, ik ken d'r toch. Ze kan helemaal niks, ze kan niet eens een computer aanzetten. Het is een debiel.

Wim overweegt het en Astrid merkt dat hij er ontvankelijk voor is dus ze zet het nog wat aan --

ASTRID

Ze is gewoon bang voor jou, ze is bang dat je d'r kinderen dood laat schieten. Ze weet niet meer wat ze moet doen. Het is een noodsprong.

WIM

Ze is bang, hè? Moet ze ook zijn.

ASTRID

Ik denk dat ze spijt als haar op d'r hoofd heeft dat ze het heeft gezegd.

WIM

Of ze doet het met Peter, dat ze wel opnames heeft, dat ze met een heel spel bezig zijn.

ASTRID

Ik zie niet in waarom.

WIM

Je weet het niet, hè? Je weet niet wat ze van plan zijn.

ASTRID

Nou, ik denk dat het bluf is.

WIM

Denk je?

ASTRID

Ik weet het zeker.

WIM

We gaan het zien.

Hij buigt zich naar Astrid en fluistert in haar oor --

WIM

Maakt ook niet uit. Ik heb de opdracht al gegeven.

Astrid schrikt, probeert hem nog van gedachten te veranderen --

ASTRID

Nee, dat moet je niet doen. Dat kan niet, Wim, daar kan je nooit mee leven.

WIM

Ik wel. Ik kan er niet mee leven als ik het *niet* doe.

ASTRID

Maar dan heb je weer een los eindje.

WIM

Maakt me niet uit.

ASTRID

Dat moet je echt niet doen.

WIM

Maakt me niet uit, As. Als zij dat gaat doen. Doei.

Hij maakt het pistoolgebaar. Ze lopen in stilte verder en Astrid probeert de paniek van haar gezicht te houden.

HANNA
Gewoon, in z'n hart.

Daar denkt Astrid over na...

23   **INT. HUIS FAMILIE HOLLEEDER - NACHT (1976)**   23

Tijdens het avondeten is Willem Frederik als vanouds aan het mopperen, over het eten, over zijn gezin, over zijn werk, maar we horen er niets van...

ASTRID

kan alleen maar naar zijn borst kijken, de plek van zijn hart. Boven zijn dikke buik.

Ze focust zich op het stukje huid dat zichtbaar is boven zijn shirt. Op zijn slagaders in zijn nek...

24   **INT. HUIS FAMILIE HOLLEEDER - SLAAPKAMER - NACHT (1976)**   24

Astrid ligt in bed. Haar broer en zus slapen al. Ze heeft het mes in haar hand en probeert zich voor te stellen hoe ze haar vader dood kan steken.

We zien de scenario's die Astrid visualiseert --

IN DE SLAAPKAMER

ligt haar vader te snurken naast haar moeder. Astrid nadert hem zachtjes met het uitgestoken mes...

IN DE KEUKEN

zit haar vader aan tafel met zijn rug naar Astrid toe. Ze nadert hem zachtjes met het uitgestoken mes...

IN ZIJN STOEL

zit haar vader met een biertje televisie te kijken. Ze nadert hem zachtjes met het uitgestoken mes...

IN BED

oefent Astrid op het toesteken met het mes. Bam! Bam! Bam!

IN DE SLAAPKAMER

raakt Astrid hem niet diep genoeg, het mes blijft na een centimeter steken op zijn borstbeen.

Willem Frederik schrikt met een SCHREEUW wakker en duwt Astrid hardhandig van zich af...

IN DE KEUKEN

duwt ze het mes diep in zijn rug, maar Willem Frederik springt meteen op, ziet Astrid achter zich staan en springt razend van woede op haar af...

IN ZIJN STOEL

ziet Willem Frederik zijn dochter naderen met het mes. Hij grijpt haar bij de arm, draait hem om zodat ze het mes af moet geven. Hij grijpt het mes en richt het nu op Astrid...

IN HAAR BED

laat Astrid het mes langzaam zakken. Ze beseft dat het risico op falen te groot is. Gedesillusioniseerd staart ze naar het plafond...

25   **INT. HUIS ASTRID - SLAAPKAMER - DAG (2014)**   25

En daarmee komen we weer in de huidige tijd. Astrid's bed is al leeg en opgemaakt als haar wekker om 7 uur afgaat.

26   **INT. HUIS ASTRID - DAG (2014)**   26

In de woonkamer pakt Astrid een weekendtas vol met stapeltjes kleren die ze zorgvuldig op tafel heeft gelegd.

Ook een toilettas en foto's van haar dochter Miljuschka stopt ze in de tas.

CUT TO:

Astrid schrijft een brief. We zien alleen de eerste woorden:

"Lieve Mil. Tegen de tijd dat je dit leest..."

CUT TO:

De brief zit in een envelop met 'MILJUSCHKA' erop. Ernaast liggen allerlei bankpasjes, verzekeringspasjes en belangrijk ogende documenten.

De weekendtas staat naast de tafel, klaar om meegenomen te worden.

Astrid bekijkt de verzameling. Zo is het klaar, besluit ze. Ze pakt haar jas en vertrekt, zonder de tas mee te nemen.

27   **INT. SPORTSCHOOL - KOFFIEBAR - DAG (2014)**   27

Sonja zit al op Astrid te wachten in een kleine koffiebar met uitzicht over een sportschool. Als ze Astrid ziet, omhelst Sonja haar blij --

SONJA
Het is me gelukt!

ASTRID
Wat..?

SONJA
Die fysio, Vincent. Die zit
altijd ramvol, maar omdat het
voor mij was wilde hij nog wel
een uitzondering maken. Je kan zo
bij hem terecht.

ASTRID
Oh, dat.

SONJA
Ga nou maar, zal je goed doen.

ASTRID
Ik ga Wim vandaag doodschieten.

Sonja schiet eerst in de lach, dan ziet ze dat Astrid het
meent. Ze schuift dichterbij haar toe zodat niemand hun
gesprek af kan luisteren --

SONJA
Je meent het.

ASTRID
Ja, ik meen het. Ik had het al
veel eerder moeten doen.

SONJA
As...

ASTRID
Hij zegt dat ie voor jou de
opdracht al heeft gegeven.

Daar schrikt Sonja van. Ze kijkt angstig om zich heen --

ASTRID
Ik haal straks m'n wapen op, zo'n
kleintje, die kan ik wel
bedienen. En dan zoek ik hem op
en dan doe ik het.

SONJA
Dat moet je niet doen.

ASTRID
Jawel, ik moet het wel doen.

SONJA
Daar kan jij helemaal niet mee
leven.

ASTRID

Ik kan er niet mee leven als ik
het niet doe.

SONJA

En Mil dan? En de kleintjes?

ASTRID

Ik heb een brief voor Mil
achtergelaten. En een tas met
kleren, die moet je naar me
brengen als ik op het bureau zit.

Sonja kan haar oren niet geloven. Ze schrikken op als er
ineens een getinte, gespierde man naast hun tafeltje
verschijnt. Dit is VINCENT, haar fysiotherapeut --

VINCENT

Is dit je zus?

SONJA

Eh... ja, dit is Astrid.

Hij steekt zijn hand naar Astrid uit en ze schudt hem --

VINCENT

Ik zit eigenlijk vol maar Sonja
kan heel overtuigend zijn. Zullen
we?

Hij maakt een uitnodigend gebaar. Astrid twijfelt even,
staat dan toch op en volgt hem.

28

INT. BEHANDELKAMER - DAG (2014)

28

In de behandelkamer typt Vincent wat op zijn computer
terwijl Astrid haar jas uitdoet. Hij wijst op zijn
behandeltafel --

VINCENT

Ga maar zitten. Je hebt last van
je kuiten, begrijp ik?

ASTRID

Ja.

Vincent smeert wat gel in zijn handen en voelt aan Astrid's
kuiten --

VINCENT

Ja, dat voel ik. Daar staat veel
spanning op. Ga maar even op je
buik liggen.

Astrid gaat op de tafel liggen, met haar hoofd in de
gezichtsopening.

Vincent pakt haar kuit en begint te kneden. Astrid slaakt een GIL van de pijn --

VINCENT
Sorry... Maar het moet wel even los.

ASTRID
Nee, het gaat wel.

VINCENT
Je kuiten houden je tegen, Astrid.

ASTRID
Wat bedoel je?

VINCENT
Deze pijn, dat komt ergens vandaan natuurlijk. Misschien wil je een bepaalde weg in slaan? Zoiets geeft spanning die pijn veroorzaakt. Misschien zou je een heel andere weg moeten inslaan.

We zien Astrid's gezicht van onderen, door het gat in de tafel. Ze is wat ongelovig om Vincent's analyse --

ASTRID
En dat haal je allemaal uit m'n kuiten?

VINCENT
Je kuiten zijn je tweede hart.

Hij kneedt verder en Astrid sluit haar ogen van de pijn --

VINCENT
We zijn allemaal gemaakt van energie. En soms wordt je energie verstoord door de energie van anderen. Blijf bij je eigen energie, laat hem niet vervormen. Want dan ga je dingen doen die niet jouw energie zijn.

ASTRID
Ik ben gewoon een beetje moe...

VINCENT
Je bent moe omdat anderen jouw energie afnemen. Jij hoeft niet ieders problemen op te lossen.

Dat komt binnen bij Astrid. Ze schiet vol, wat Vincent niet kan zien. Ze doet haar best om geen geluid te maken.

Vincent kneedt verder --

VINCENT
Blijf bij jezelf. Dat is mijn
advies. Doet het pijn?

Astrid slikt haar tranen weg en probeert zo normaal
mogelijk te klinken --

ASTRID
Het gaat wel weer.

29 INT. HUIS ASTRID - DAG (2014)

29

Astrid is weer thuis. Ze kijkt naar de tafel waar al haar
spullen nog onaangeroerd liggen.

Dan pakt ze de weekendtas met kleren en begint ze hem uit
te pakken.

CUT TO:

Astrid kijkt uit het raam terwijl ze haar telefoon aan haar
oor heeft. Ze luistert naar vervelende wachtmuziek die
uiteindelijk onderbroken wordt door de stem van Manon --

MANON (V.O.)
Astrid?

ASTRID
Manon. Ik vroeg me af... zijn
onze kluisverklaringen al
vernietigd?

MANON (V.O.)
Nog niet...

ASTRID
Oké, mooi.

MANON (V.O.)
Mooi?

ASTRID
Ja, vernietig ze maar niet.
Misschien komen ze nog van pas.

MANON (V.O.)
*Oké, ik geef het door. Nu ik je
toch spreek, kunnen we een
afspraak maken?*

ASTRID
Waarom? Is er iets veranderd dan?

Het blijft even stil aan de andere kant van de lijn...

30 **ARCHIEFMATERIAAL**

30

van verschillende nieuwsberichten van vrijdag 12 september
2014 --

DIONNE STAX (NOS)

Het openbaar ministerie heeft een
nieuwe kroongetuige in het proces
van de liquidaties in Amsterdam.
Verschillende bronnen melden aan
de NOS dat het Fred R. is.

ROELOF HEMMEN (RTL)

Fred Ros beschuldigt onder
anderen de eerder vrijgesproken
Dino Soerel en Ali A. van
betrokkenheid bij liquidaties.
Wat zijn verklaring inhoudt over
Willem Holleeder is nog
onduidelijk.

31 **EXT. BEATRIXPARK - DAG (2014)**

31

Astrid praat met Wim in het Beatrixpark in Amsterdam-Zuid.
Ze heeft hem net het laatste nieuws verteld en Wim is niet
blij --

WIM

Och Jezus! Kelere zeg, oh, wat
erg. Ik ken die hele gozer niet.

ASTRID

Het is op het nieuws, op
internet, alles.

WIM

Wat precies dan?

ASTRID

Dat ie kroongetuige is, die
verklaringen over jou heeft
afgelegd. Hij heeft over Soerel
verklaard, over Akgün,
liquidaties, Cor...

WIM

Over Cor!?

ASTRID

Ja.

WIM

Wat heeft ie over mij verklaard
dan? Ik heb die hele man nog
nooit gesproken.

ASTRID

Dat weet ik niet. Wil je dat ik
het opzoek?

Ze toont Willem haar telefoon en hij geeft haar met een knikje toestemming om hem aan te zetten.

Astrid googlet nieuwsberichten en leest ze voor aan Wim --

ASTRID

Hij heeft ook verklaringen
afgelegd over moorden die niet in
het Passage-dossier vallen, en
noemt daarbij ook de naam van
Willem Holleeder. Hij zou
betrokken zijn geweest bij de
moord op zijn vroegere kompaan
Cor van Hout in 2003. Holleeder
is al in verband gebracht met
zeker drie liquidaties, maar er
nooit voor vervolgd.

WIM

Dus hij praat over Cor? Dat is
wat ze mij ten laste willen
leggen?

ASTRID

Ja, nou ja, kennelijk. Ik zet 'm
even uit hoor.

Ze zet haar telefoon uit en bergt hem op --

WIM

Waarom zegt zo'n man dat als ik
hem niet eens ken?

ASTRID

Maar ze zeggen toch dat Ros
degene was die op die motor zat?
Toen met Cor.

WIM

Ja, dat zeggen ze, ja. Maar dat
was niet zo.

ASTRID

Nee?

WIM

Ik zeg je toch, ik heb hem nooit
gesproken!

ASTRID

Oké.

WIM

Ik heb in de bajes gezegd dat ze hem naast me weg moesten halen. Werd ineens naast me gezet! Ik heb gelijk gezegd: "Deze man heb ik nog nooit gesproken en dat wil ik zo houden."

ASTRID

Dan heb jij geen probleem, toch?

Dat weet Wim nog niet zo zeker, hij kijkt op zijn horloge --

WIM

Ik moet Stijn spreken.

ASTRID

Dan moeten we snel zijn, z'n kantoor gaat zo dicht.

Wim begint te rennen en Astrid volgt hem. Ze worden verbaasd nagekeken door een vrouw met een hond, maar daar trekken ze zich niks van aan.

BUITEN HET PARK

staat Astrid's auto geparkeerd. Wim en Astrid komen aangerend en springen erin.

32

INT. AUTO ASTRID - DAG

32

Astrid scheurt met Wim door de stad heen, op weg naar zijn advocaat --

WIM

As, ik zweer het je, ik heb die gozer nooit gesproken!

ASTRID

Ga ik nog steeds goed? Hier naar rechts?

WIM

In de bajes, ik zag het meteen, ik zei dit klopt niet. Nu gaan ze me foppen. Heb ik de directeur erbij gehaald en gezegd "Ik wil die man niet naast me hebben."

ASTRID

Heb je goed gedaan.

WIM

Dus hoe kan die dan over mij verklaren!?

Astrid zegt niets maar geniet stiekem een beetje van Wim's paniek.

33 **EXT. VONDELSTRAAT - DAG (2014)** 33

Astrid remt haar auto en Wim springt naar buiten, rent meteen naar de deur van het kantoor van zijn advocaat.

Na flink bonzen wordt er opengedaan. Wim duwt zichzelf meteen naar binnen.

IN DE AUTO

blijft Astrid afwachten. Eindelijk kan ze even bijkomen. En ze is vol hoop.

34 **EXT. VONDELSTRAAT - NACHT (2014)** 34

Het is al donker tegen de tijd dat Wim naar buiten komt.

Astrid ziet hem zijn advocaat de hand schudden en aan zijn houding en manier van doen merkt ze dat hij goed nieuws heeft gekregen.

De moed zakt haar in de schoenen.

Wim wandelt rustig naar haar auto toe en stapt glimlachend aan --

ASTRID

En?

WIM

Die Ros wordt niks.

ASTRID

Nee?

WIM

Nee.

ASTRID

Zegt Stijn dat?

WIM

Hij heeft alle verklaringen nu doorgelezen en hij zegt "ze hebben niks." Die Ros die lult maar wat.

ASTRID

Zo. Dat dat kan.

WIM

Het is zelfs alleen maar in m'n voordeel, als blijkt dat die Ros maar wat zegt.

ASTRID

Ja. Precies wat je nodig hebt.

WIM

God is met me.

Astrid start de auto en ze rijden weg. Wim zakt relaxed onderuit en Astrid probeert de teleurstelling van haar gezicht te houden --

ASTRID

Waar breng ik je heen?

WIM

Ik ga voor de zekerheid wel effe naar een hotelletje, met Stephanie. Voor als ze me van m'n bed willen lichten.

ASTRID

Stephanie? Ken ik die?

WIM

Nee, is nieuw. Laatst bij de bakker ontmoet. Lekker wijf, hoor.

ASTRID

Dat zal best.

Ze rijden in stilte verder. Astrid broedt meteen al op een nieuw plan...

35

EXT. NAGELSALON - NACHT (2014)

35

Sandra sluit de nagelsalon af en draait een sleutel om zodat het rolluik naar beneden komt.

Dan loopt ze weg. Tot haar verbazing staat Astrid haar op te wachten --

SANDRA

Jezus, As. Ik schrik me kapot...

ASTRID

Ik en Sonja gaan tegen Wim getuigen.

Dat laat Sandra even op zich inwerken --

SANDRA

Dan leven jullie niet lang meer.

ASTRID
Dat zou kunnen.

SANDRA
Ben je niet bang voor z'n Petten?

ASTRID
De mensen met wie ik spreek zijn
oké. Ik ben er al heel lang mee
 bezig en het is nog niet
 uitgelekt, dus...

Sandra knikt. Astrid neemt de volgende stap --

ASTRID
Is het niks voor jou?

SANDRA
Je bedoelt of ik ook zelfmoord
 wil plegen?

ASTRID
Ja, zoiets.

Sandra denkt er even over na, maar niet lang --

SANDRA
Ach ja, waarom niet. Ik heb
 altijd al jong en mooi willen
 sterven.

Astrid moet lachen.

36 **INT. HOTEL - KAMER - DAG (2014)**

36

In hun vaste hotelkamer zitten Astrid en Sonja tegenover
 Manon, Michelle en Betty Wind --

ASTRID
Wim maakt zich totaal geen zorgen
 over die Fred Ros van jullie.

Betty kijkt haar collega's even aan, dit is geen goed
 nieuws --

BETTY
En waarom niet?

ASTRID
Hij zegt dat hij hem nooit
 ontmoet heeft. En z'n advocaat
 heeft alle verklaringen ingezien
 en die maakt zich ook geen
 zorgen. Die Ros praat alleen maar
 voor het geld.

MANON

Je zegt het alsof het goed nieuws is.

ASTRID

Ik zeg het zodat jullie snappen dat jullie onze verklaringen moeten gebruiken om hem te veroordelen. Met alleen Ros lukt het niet.

BETTY

En jullie weten zeker dat jullie loyaliteit inmiddels niet weer bij Wim ligt?

SONJA

Wat!?

ASTRID

Die ligt nog steeds hetzelfde, niet bij Wim.

SONJA

(tegen Astrid)

Hoe kan ze dat nou zeggen?

BETTY

Dat is goed om te weten. Over Fred Ros kan ik verder geen uitspraken doen, dus...

Betty Wind staat op, de meeting is ten einde. Maar Astrid en Sonja blijven zitten --

ASTRID

Wij hebben nog wel iets. Sandra den Hartog, een van Wim's vriendinnen...

MICHELLE

De weduwe van Klepper.

ASTRID

Ja, die ja. Nou... die wil ook met jullie praten.

De drie dames van Justitie schrikken van dat nieuws --

BETTY

Hoe weet je dat?

ASTRID

Nou, ik heb het haar gevraagd.

MICHELLE

Je hebt haar gezegd dat jullie met ons praten?

ASTRID

Ja.

MANON

Je hebt de vriendin van Wim
verteld dat jullie getuigen!?

SONJA

Niet de vriendin. Eerder een mede-
slachtoffer.

ASTRID

Hij bedreigt haar kind. Sandra is
net zoals wij, ze wil alleen maar
dat het ophoudt.

Betty overweegt het even, ze is behoorlijk verstoord door
dit nieuws --

BETTY

Je hebt haar toch niet verteld
dat jullie nu hier zitten, hè?

Astrid en Sonja zwijgen veelzeggend. Betty sluit
gefrustreerd haar ogen. Michelle en Manon kijken meteen
geschrokken naar de deur --

ASTRID

Ze zit beneden in de lobby.

Betty weet niet wat ze hoort.

37 **INT HOTEL - LIFT - DAG (2014)**

37

Astrid, Sonja, Manon en Michelle staan zwijgend in de lift.

Manon is woedend. Michelle maakt zich zorgen. Sonja voelt
zich bezwaard, maar Astrid heeft een kleine glimlach op
haar gezicht.

38 **INT. HOTEL - LOBBY - DAG (2014)**

38

Astrid en Sonja stappen de lift uit. Ze doorkruisen de
lobby, op weg naar de uitgang.

SANDRA

wacht op een bankje bij de schuifdeuren. Astrid geeft haar
in het voorbijgaan een klein knikje. Sandra knikt terug en
loopt naar de twee vrouwen die bij de lift op haar wachten.

Astrid en Sonja vertrekken.

Astrid en Sonja drinken koffie in het Bosbaanrestaurant, met uitzicht op het parkeerterrein aan de ene kant en de roeibaan van het Amsterdamse Bos aan de andere kant --

SONJA

Weet je nog dat Cor die klappillen nam, dat xenical? Dat brak zijn vet af, en dan vond ie dat ie nog wel een extra bamischijf kon nemen. Gooide hij er gewoon een paar extra pilletjes bij. Even later was z'n hele broek oranje.

Astrid en Sonja lachen om de herinnering. Dan ziet Astrid iets.

BUITEN

wordt Sandra afgezet door een auto met Manon en Michelle --

ASTRID

Daar zal je d'r hebben.

Sandra loopt in de richting van het restaurant, maar blijft dan staan bij een scooter, met haar rug naar Astrid en Sonja toe --

ASTRID

Wat doet ze nou?

SONJA

Ik weet het niet.

ASTRID

Waarom blijft ze nou zo lang bij d'r scooter staan, de koffie staat hier.

Sandra blijft nog steeds bij haar scooter staan en Astrid wordt zenuwachtig --

ASTRID

Zie jij of ze misschien afluisterapparatuur opdoet?

SONJA

As, ben jij gek of zo? Ze is net mee geweest naar de kit. Waar heb je het over?

ASTRID

En wat nou als Wim haar gestuurd heeft?

Sonja schrikt...

Astrid en Sonja haasten zich het restaurant uit, naar Sandra toe. Astrid helemaal opgefokt door de adrenaline --

ASTRID
Wat ben jij aan het doen?

SANDRA
Wat..?

ASTRID
Waarom sta je hier zo? Wat doe jij?

SANDRA
Ik... niks. Ik had gewoon even een momentje voor mezelf nodig.

ASTRID
Doe je dit soms voor Wim?

Sandra kijkt Astrid beledigd aan, maar Astrid grijpt haar bij de arm en dwingt haar hardhandig mee te komen --

SANDRA
Au!

ASTRID
Son, check die scooter!

Sonja blijft verschrikt achter bij Sandra's scooter.

OP DE PARKEERPLAATS

tussen twee geparkeerde auto's fouilleert Astrid Sandra van top tot teen. Ze vindt niks.

Sonja komt aanlopen en schudt van nee. Astrid schaamt zich voor haar uitbarsting --

ASTRID
Ik eh... sorry.

SANDRA
Geeft niet.

ASTRID
Ik zag je en ik dacht... is ze eigenlijk wel te vertrouwen. Werkt ze niet stiekem nog met hem of zo.

SANDRA

Dat heb ik ook bij jullie. Toen ik die hotelkamer binnenliep, ik was zo para dat hij daar zou zitten. Dan was ik ter plekke dood neergevallen van angst.

Astrid glimlacht. Dat herkent ze --

SONJA

We zijn gewoon allemaal verknipt. Door hem.

Dat klopt, overdenken ze alledrie.

41

EXT. BOSBAAN - AVOND

41

Astrid, Sonja en Sandra wandelen met z'n drieën langs de Bosbaan. De avond valt al --

SANDRA

Dus ik ga Mitri een tijdje naar België sturen, dan komt Wim gewoon weer bij mij.

SONJA

Trek je dat wel?

SANDRA

Dan weet ik tenminste hoe het staat. Ik word pas bang als ik hem niet zie.

ASTRID

Maar hij mag niks aan je merken, San.

SANDRA

Dat lukt me wel. Ik ben een goeie actrice, hoor.

Een JOGGER komt hen tegemoet. Hij glimlacht in het voorbijgaan en merkt op --

JOGGER

De drie musketiers!

Astrid kijkt hem geschrokken na --

ASTRID

Was dat een smeris? Hebben ze ons afgeluisterd?

SONJA

Nee joh, dat kan helemaal niet.

Astrid kijkt nog steeds om zich heen, maar ziet niets. Ze kalmeert weer --

ASTRID
Wat riep ie nou?

SONJA
(lachend)
De drie musketiers.

Sandra blijft stilstaan, zet haar benen uit elkaar en heft een arm de lucht in --

SANDRA
Eén voor allen, allen voor één!

Astrid en Sonja doen haar houding na --

ASTRID/SONJA
Eén voor allen, allen voor één!

Lachend lopen ze met zijn drieën verder.

42

INT. WINKELCENTRUM AMSTELVEEN - DAG (2014)

42

Een nieuwe dag. Astrid en Sonja winkelen met z'n tweeën in het overdekte Stadshart in Amstelveen. Ze hebben allebei al een stel tassen verzameld --

SONJA
Ik wil ook nog even naar De
Tuinen. Die hebben die detox-thee
die Fran zo lekker vindt.

Ze lopen naar de ingang van de winkel. Astrid krijgt telefoon en ze gebaart naar Sonja dat ze vast naar binnen moet gaan --

ASTRID
Ga jij maar.
(in telefoon)
Met Astrid...

PETER (V.O.)
Wim is aangehouden.

Het nieuws is zo kolossaal dat Astrid niet weet hoe ze moet reageren --

PETER (V.O.)
Astrid?

ASTRID
Weet- weet je het zeker?

PETER (V.O.)
*Ja, hij is aangehouden op de
 verklaring van Fred Ros.*

Astrid zakt door haar knieën en gaat op een bankje zitten.
 Ze wuift door het raam van de winkel dat Sonja meteen moet
 komen --

ASTRID
 Peet, is dit het? Is dit het
 echt? Is het nu klaar?

PETER (V.O.)
Ik weet nog niet meer dan dit.

Sonja is inmiddels buiten en ze ziet de blik in de ogen van
 haar zus --

SONJA
 Wat is er?

ASTRID
 Wim is aangehouden.

Sonja slaat haar hand voor haar mond van schrik --

SONJA
 Echt? Nu net?

ASTRID
 Ja, ik heb Peter hier.

PETER (V.O.)
*Laat me even rond gaan bellen,
 dan bel ik je terug.*

ASTRID
 Ja, goed.

SONJA
 As, weet ie al van onze
 verklaringen?

ASTRID
 Peter, weet Wim van onze
 verklaringen?

Het blijft lang stil --

PETER (V.O.)
*Ik ga informeren, ik bel je
 straks.*

De verbinding wordt verbroken. Astrid kijkt haar zus aan --

ASTRID
 Peter weet het niet.

SONJA
Bel Die Twee! Bel Betty!

Astrid duikt in haar telefoon, toetst met trillende handen het nummer in en wacht...

Niks.

Ze belt nog een nummer.

Niks.

ASTRID
Niemand neemt op!

SONJA
Maar als Wim is opgepakt, dan moeten ze hem zeggen waarom, toch?

ASTRID
Ja...

SONJA
Dus misschien weet Wim al dat wij gepraat hebben...

Astrid knikt --

SONJA
Zijn we dan nu in gevaar..?

Astrid haalt benauwd haar schouders op, ze weet het ook niet.

Om hen heen lopen honderden mensen.

Astrid en Sonja lopen meteen haastig in de richting van de uitgang.

Sonja zet een zonnebril op, geeft Astrid een arm.

Astrid houdt de menigte in de gaten. Herkent iemand hen?

Ze beginnen iets sneller te lopen.

Dan nog iets sneller.

En uiteindelijk sprinten ze naar de uitgang toe. Doodsbang.

--EINDE AFLEVERING 5--